Bemærkninger fra Europa-Parlamentets formand, Roberta Metsola, på Det Europæiske Råds ekstraordinære møde den 30. og 31. maj 2022 i Bruxelles

Kære kolleger

Det, som vi har opnået indtil nu, er allerede uden fortilfælde. Vi har holdt sammen og reageret i enighed på en måde, der har overrasket selv de værste kynikere.

Vi har indtil videre haft den offentlige mening med os. Vore borgere har åbnet deres hjem og hjerter for seks millioner ukrainere. De har i vid udstrækning accepteret, at der er en pris at betale for krigen, og de har krævet en kraftig reaktion.

Min bekymring er nu, hvad der vil ske, når dette uundgåeligt ændrer sig. Når krigens såkaldte "CNN-effekt" sammen med russisk des- og misinformation sætter os alle under større pres, eller priserne bliver ved at være høje.

Vi skal fortsætte med at være standhaftige og begynde at planlægge vores langsigtede engagement i regionen ud over nødhjælpen til Ukraine her og nu. Europa skal vise lederskab og fastholde sit lederskab.

I kender Parlamentets holdning til Ukraines ansøgning om EU-medlemskab. Tildeling af kandidatstatus vil give Ukraine håb. Det vil give Ukraine mulighed for at deltage i forskellige programmer og give det plads og tid til at gennemføre reformer. Det er ikke noget, der kan komme i stand fra den ene dag til den anden, og det bør vi heller ikke give indtryk af.Kandidatstatus – et reelt perspektiv – rummer evnen til at forandre lande. Det har vi set med mange af landene omkring dette bord. Vi har også set det i Albanien og Nordmakedonien – som vi for øvrigt skylder konkrete svar.

Det, som Ukraine har brug for lige nu, er håb og fremtidsperspektiver, ellers tvinger vi Kiev til at orientere sig andre steder hen.

Vi befinder os på et tidspunkt, hvor EU er nødt til at blive en ægte bastion for demokratiet globalt, som holder det liberale demokratis fane højt i en stadigt mere kompliceret og farlig verden.

Ingen siger, at det bliver let eller smertefrit, men det er umagen værd.

Med hensyn til sanktioner har Kommissionen udvist mod – hvilket den har gjort ret i – og vi skal gå længere endnu. Jeg håber virkelig, at der vil blive indgået en aftale i dag – vi har ikke råd til at lade være. Vores mål skal fortsat være at bryde ud af afhængigheden af russisk energi. Det mål bør vi holde fast ved. Der er en grænse for, hvor fleksible vi kan være uden at miste troværdighed i vore befolkningers øjne og se svage ud over for et Rusland, der – som vi ved – ikke har respekt for svaghed.

Og kære venner: Lukasjenko og Putin er to alen af samme stykke. Sanktioner mod Rusland skal gå hånd i hånd med sanktioner mod Belarus. Her bør vi stå fast. De belarusere, der har opofret alt for et demokratisk Belarus og søger støtte hos os, venter nu igen på, at vi handler.

Det pres på de globale fødevareforsyningskæder, som den russiske invasion har medført, er yderst bekymrende. Det berører ikke blot Europa. Det er ikke utænkeligt, at verden kommer til at opleve en reel hungersnød. Hvis Ukraines marker ikke kan dyrkes, kan vi forvente en mangeårig global fødevaremangel.

Rusland véd dette og afpresser verden, samtidig med at det fylder sine egne siloer med stjålet ukrainsk korn. Vi må snarest muligt finde metoder til at transportere korn ud af Ukraine til de steder i verden, hvor behovet for det er størst. Vi skal øge de "solidaritetsbaner", som Europa-Kommissionen har bebudet, og undersøge andre muligheder for at transportere korn.

Krigen i Ukraine har fremskyndet det uundgåelige. Vi skal være i stand til at sikre vores energimæssige uafhængighed. REPowerEU-meddelelsen er vigtig. Den vil bidrage til hurtigt at mindske Unionens afhængighed af importeret russisk gas, olie og kul, og den vil fremskynde den grønne omstilling yderligere.

Det overordnede mål om energimæssig uafhængighed er efter min opfattelse en afgørende faktor.

Opfyldelse af målene i den grønne pagt er den bedste vej, hvis vi skal ud af "giftige" afhængigheder af upålidelige partnere.

Med hensyn til gas- og elmarkederne bør vi handle hurtigt i begge sektorer med det fælles mål at beskytte Europas husholdninger mod alvorlige prisudsving. Vi bør arbejde på at udvikle fælles mekanismer og indkøbsplatforme for gas og optimere vores elmarked, så fremtidige prisudsving kan afværges. Den hurtige afslutning af forhandlingerne om kravet om gaslagring viser, at vi kan levere resultater – men der skal mere til.

Vore investeringer i energi og i den grønne omstilling skal i lige så høj grad ses under en sikkerhedsmæssig som under en miljømæssig synsvinkel – hvilket også er grunden til, at Fit for 55-pakken er så vigtig.

Vores sikkerhed og forsvar er hurtigt ved at blive et eksistentielt spørgsmål. Vi er nødt til at have redskaberne til at forsvare os selv, og det kan kun ske i fællesskab. Konklusionen er, at vi er nødt til at forbedre vores samarbejde og interoperabilitet og samle vores ressourcer mere effektivt.

Vi er nødt til at reagere, og det kan vi kan gøre på en måde, der supplerer NATO i stedet for at konkurrere med det.

Dette vil få budgetmæssige følger. Det vil være nødvendigt at øge vore forsvarsbudgetter, og vi må se på, hvordan vi bedre kan omdirigere fælles midler til at styrke vores forsvarskapaciteter.

Endelig til slut et par ord om økonomisk fleksibilitet. I et post-covid-scenario med krig i vores nabolag og en igangværende omstilling på energiområdet kan det umiddelbart være nyttigt at lade den generelle undtagelsesklausul i vores finanspolitiske regler gælde til udgangen af 2023. Vi må dog samtidigt sørge for, at de kommende generationers muligheder ikke bliver begrænset af overdreven gældsættelse. Det er en balancegang og et ansvar, vi skal tage alvorligt.

Europa har brug for vores lederskab. Vores ageren i de kommende måneder vil være definerende for vores fælles fremtid. Europa-Parlamentet er rede til at spille en konstruktiv rolle i den forbindelse.

Tak!